

Viễn du kỳ thú

Trại Họp Bạn Hương Đạo Việt Nam Thăng Tiến 6

Sơn Ca Từ Tố

Càng gần đến tháng 6 tôi càng bồn chồn, ra vào sắp xếp những đồ dùng thật nhẹ vì hành lý sẽ mang vào trại luôn, nên đồ cá nhân càng gọn ghẽ chừng nào, tốt chừng đó, và

lại :gậ trại” chúng tôi còn nhân cơ hội “bay nhảy” thêm chỗ này chỗ kia thăm bà con... (một công hai ba việc).

Túi ngủ, chăn mền chi Xuân Lan ở Philadelphia đã hứa thu xếp cho mượn, để cho chúng tôi khỏi cảnh “lếch thếch” ôm đồm hết chỗ nọ đến chỗ kia, còn bát đĩa, thìa muỗng, dự định sẽ mua ở Phila, tới trại dùng xong rồi dẹp đi luôn cho tiện như vậy chứng tỏ “kinh nghiệm” đầy mình của tôi rồi chứ ! Hương Đạo mà lại.

Sau khi lấy vé máy bay, tôi an tâm xếp đồ đạc vào vali, vừa lắm nhảm hát bài “Trại ca Thăng Tiến VI” của Trưởng Nữ Văn Trí: “Vui trên đường tôi đi tới Washington DC..” và bài Hương Đạo Trưởng Niên của Trưởng Lê Cao Phan. Ngẫu nhiên, tôi đã trở lại đời học sinh cách đây gần 60 năm. Với tuổi tác chúng tôi hiện nay thuộc loại “chóng quên”... Vậy mà trời không phụ kẻ có lòng. “Hai ngày sau tôi đã thuộc hết và hát luôn miệng, làm các con tôi cứ nhìn nhau mỉm cười.

Chiếc phi cơ của hàng không Air Canada khởi hành từ phi trường Charles de Gaulle, Pháp, hạ cánh xuống phi trường Toronto chậm mất 1 giờ, chúng tôi vội vã tới chỗ lấy hành lý và làm thủ tục “transit” ở Canada để đổi máy bay khác tới Mỹ. Cái hành lang đưa tới nơi ghi danh sao mà dài thế, cứ hun hút queo chỗ nọ, rẽ bên kia, đi hoài không tới, hành lý tuy gọn ghẽ nhưng nặng, may mà có bánh xe chỉ việc kéo đi, nhưng vì lười đi nhanh, nên cái túi nhỏ để trên cứ ngã nghiêng nhảy “twist”. Gần tới chỗ làm giấy tờ, bà con xếp hàng dài quá: sao kịp giờ được. A, có cứu tinh đây rồi, một nhân viên có trách nhiệm tới mời nhà tôi và tôi theo họ đi

ngã tắt không qua guichet (có lẽ họ thấy hai ông bà già vừa tắt tuổi “đánh vật” với hành lý, lại vừa ngừng lại để làm tờ khai nên họ động lòng “trắc ẩn” chăng) Họ hỏi lý do vào Mỹ, tôi trả lời đi dự trại Họp Bạn Hương Đạo Việt Nam. “Chắc ông bà có con đi Hương Đạo ?” và sau khi được biết chính tôi là trưởng Hương Đạo thì họ tròn xoe con mắt ngạc nhiên lắm và thốt “Ww” thán phục. Tôi đưa họ xem giấy mời đi dự trại của Trưởng Võ Thành Nhân, họ vui vẻ đóng dấu cho nhập cảnh vào passport trả lại giấy tờ và hướng dẫn lên phi cơ. Trên đường đi, chúng tôi bỏ hai va li hành lý lên dây chuyền, không thắc mắc. Tới đây, chắc thấy mặt mũi tôi “xanh lè” vì mệt nhọc, một nữ tiếp viên hàng không tới đỡ giùm cái túi của tôi và đưa tôi lên máy bay cách đó khoảng 100 thước. Ngồi vào chỗ, tôi lại lo lắng vì ở Philadelphia, trưởng Xuân-Lan có hẹn ra đón chúng tôi, nay máy bay bay chậm trễ cả giờ thế này mà không thể báo cho chị ấy biết được chờ lâu, chị mệt.

Tới 17 giờ 20 máy bay hạ cánh, lấy dấu đóng vào thông hành rồi ra nơi lấy hành lý, vừa tới cửa, tôi đã trông thấy Xuân Lan và một trưởng nữa đứng chờ. Chị ôm chầm lấy tôi và nức nở khóc vì quá xúc động (không xúc động sao được vì cũng trên 15 năm chúng tôi không gặp nhau sau kỳ trại Huấn luyện Hồi Nguyên năm 1956 tại Bảo Lộc, Lâm Đồng Việt Nam, nơi chúng tôi cùng trở lại đời “Mowgli” trong khóa Bạch Mã Ấu mà Akéla là Trưởng Báo Vui Lê Văn Ngoạn, khiến tôi cũng cay mắt...

Qua cơn xúc động, chị giới thiệu Trưởng Nguyễn Xuân Hoàng Quân cùng ra đón chúng tôi, cảm động biết bao khi tôi được biết Tr. Quân rất bận rộn trong thời gian này nhưng đã đến đón chị Xuân Lan ra phi trường từ 1 giờ trưa để chị khỏi suốt ruột.

Ra tới nơi lấy hành lý, chờ hoài cho tới khi mọi người cùng chuyển đi đã về hết mà vẫn không thấy “van mòng” đồ của mình đâu, báo hại trưởng Quân lại phải giúp chúng tôi làm thủ tục khai mất. Ngày hôm sau tìm được do hãng United Airline chở

“dùm”. Dù sao sau những “biến cố” nhỏ nhỏ ấy, chúng tôi đã đặt chân lên đất Mỹ.

Ở nhà chị Xuân Lan một tuần, chúng tôi được đi Atlantic City một ngày để thử “thời vận” và ngắm biển. Còn những ngày khác thì được cháu Sơn và Hạnh Nhơn đưa đi viếng các thắng cảnh ở Philadelphia và đi shopping. Tối thứ bảy 27/06, chúng tôi lên đường đi Virginia vào đất trại.

... Hoa trên đường tôi đi tới Washington DC “xe” mang “vali” chất đầy hành trang triu mến..! (Xin lỗi Tr. Công Bền Chí vì đổi hai chữ trong bài Trại ca cho hợp hoàn cảnh)

Sau 4 giờ chiều, chúng tôi đã tới công viên Lake Fairfax ở Virginia. “Thằng Tiến VI” đây rồi. Cổng trại sừng sững ngay bên lề đường, phía trên có lá cờ Việt Nam, Hướng Đạo và Mỹ đang phất phới “vẫy chào” trại sinh. Chúng tôi xuống xe, náo nức tiến vào lều “Giữ chặt mối dây” nơi có trạm tiếp tân để làm thủ tục nhập trại: Chỉ cần nói họ tên là được đưa áo, khăn quàng, phù hiệu, bảng tên, phiếu ăn, sổ tay... cộng thêm một nửa sợi dây ... “giày” để đeo bảng tên, một sáng kiến quá ư “độc đáo”. Quay ra xe để lấy hành lý, chúng tôi “nhập trại”, Vừa đi vừa hỏi thăm, chúng tôi được hướng dẫn tới Tiểu trại Trưởng niên: đó là một lều to, có xếp những lán gỗ làm giường ngủ cách mặt đất khoảng 40 cm, đã có 14 nữ Trưởng tới trước rồi: hành lý còn ngổn ngang trên mặt sàn, trong lều có đèn và quạt điện. Hai dãy lều nam Trưởng Niên được dựng ở phía sau. Đêm hôm đó trời mưa gió nên có chỗ nước “lọt vào thật mát mẻ, khiến cho một số chăn mền được hong ngày hôm sau.

Sáng Chủ Nhật theo như thông báo trong sổ tay trại, chúng tôi theo Trưởng Nghiêm Văn Thạch đi tìm khu Tinh Thần J.M Thích để dự Thánh Lễ lúc 8 giờ, nhưng khi đến nơi thì Thánh lễ đã gần mãn (được cử hành sớm hơn nửa giờ) rất tiếc

Sau Thánh Lễ, mọi người quay ra gặp nhau: người này gọi người nọ, tay bắt mặt mừng thật ồn ào rối rít... chúng tôi cũng được gặp một số các Trưởng quen, đã gần nửa thế kỷ không gặp: các anh chị Mai Ngọc Liệu, anh Đinh Xuân Phúc, anh chị Đỗ Văn Ninh, Nguyễn thị Đáp... cả cha Xuyên ở Bỉ nữa. Thật bất ngờ, tôi lại được gặp gia đình cô chú Huyền cùng với gia đình Trưởng Tuấn. Chúng tôi vui sướng hỏi thăm nhau, cứ tíu tít cả lên. Dĩ nhiên là ai có máy ảnh đều có gắng bấm lấy vài “Pô” cho ngon lành... ghi lại kỷ niệm ngàn năm một thuở.

9 giờ 30 cả trại tập họp ở Vận động trường Võ Thành Minh để dự lễ khai mạc. Nơi đây chúng tôi lại được gặp một số các trưởng cùng sinh hoạt Hướng Đạo trước thập niên 60. Tôi có cái tật rất “dở” là không nhận ra ai cả, tuy các anh chị đó nhớ họ tên tôi rất rõ ràng, thậm chí có anh còn bỏ cả mũ ra cho tôi để nhận diện, vậy mà tôi cũng đành cười trừ “chào thua”.

Anh cười: Hà Dzũng đây (các anh chị thay đổi nhiều quá, ai cũng có vẻ “bê thế” nên oai vệ quá khiến tôi không nhớ được). Hà Dzũng trước cùng hoạt động Hướng Đạo với tôi trong Đạo Hoa Lư (anh Nghiêm Văn Thạch là Đạo Trưởng) và là người sáng tác nhiều bài hát vui cho Sói, đồng thời là tác giả Trại ca Phục Hưng ở Trảng Bom, Việt Nam 1959. Thật đáng phạt cái trí nhớ của tôi quá.

Trong lúc các đơn vị Hướng Đạo của cả năm châu từ cổng trại qua cầu, tiến tới khán đài diễn hành thì trời lát phát mưa: tuy vậy các em vẫn hùng dũng bước theo điệu nhạc. Nào các đơn vị Bắc và Nam California, nào Tây và Trung Nam Hoa Kỳ, Gia Nã Đại, Úc Đại Lợi, Pháp, Đức, Thụy Sĩ, Bỉ và ... miền Đông Hoa Kỳ. Đơn vị diễn hành xong về an vị tại nơi đã được chỉ định. Lễ chào cờ bắt đầu; Trại Trưởng Võ Thành Nhân đọc diễn văn khai mạc, chào mừng trại sinh và quan khách. Phần trình bày sự tiến triển của phong trào, cảm ơn sự hợp tác của Tổ chức Hướng Đạo Thế Giới do Trưởng Vĩnh Đào chủ tịch HĐTU-Hướng Đạo Việt

Nam. Tiếp đó là lời chào mừng của Trưởng Kim Kyu Young (Giám đốc văn phòng Á Châu Thái Bình Dương của Tổ chức H Đ thế giới), của chính quyền địa phương. Đại diện Hướng Đạo Hoa Kỳ đọc phần thông điệp chào mừng trại của Tổng Thống Hoa Kỳ Bill Clinton và trưởng Jacques Moreillon, Tổng Thư Ký Văn phòng Hướng Đạo Thế giới.

Sau đó Tr. Bùi Dương Liêm giới thiệu về lịch sử phong trào Hướng Đạo Việt Nam từ đầu thập niên 1930 phát triển qua từng giai đoạn, từ áo nâu quần soọc xanh dương tiến tới áo quần kaki như hiện nay. Phần giới thiệu các kỳ Họp Bạn Toàn Quốc trước 1975.

- Trại Họp Bạn Đông Dương (Huế, năm 1941)
- Trại Họp Bạn Phục Hưng (Trảng Bom, năm 1959)
- Trại Họp Bạn Giữ Vững (Suối Tiên, năm 1970)
- Trại Họp Bạn Tự Lực (Tam Bình, Thủ Đức, năm 1974)
- Và ở ngoại quốc sau năm 1975
- Trại Họp Bạn Thăng Tiến I (Yvelines, Pháp, năm 1983)
- Trại Họp Bạn Thăng Tiến II (Ontario, Gia Nã Đại 1987)
- Trại Họp Bạn Thăng Tiến III (California, Hoa Kỳ, năm 1990)
- Trại Họp Bạn Thăng Tiến IV (Le Breuil, Pháp, năm 1993)
- Trại Họp Bạn Thăng Tiến V (Glenfield, Úc, năm 1996)
- Trại Họp Bạn Thăng Tiến VI (Lake Fairfax, Virginia, Hoa Kỳ, năm 1998)

Tất cả lịch sử Hướng Đạo nói trên đều kèm theo phần minh họa (các Hướng Đạo sinh mặc đồng phục từng thời kỳ, tiếp theo là phần đóng góp của một Trưởng khăn đóng áo thun xanh Việt Nam với cây dù che sặc sỡ thật đẹp mắt). Cuối cùng là phần trao tặng huân chương Bắc Đẩu đến một số Trưởng dày công đóng góp xây dựng phong trào.

Các tràng pháo tay vang dội khắp vùng trời của Lake Fairfax Park chấm dứt buổi lễ. Sau đó bà con đi dùng cơm vào theo chương trình đi thăm các

hoạt động văn hóa và các xưởng. Nơi đây tôi được gặp các Trưởng Lâm Tô Bông và Tường Vi ở Montreal, Canada, Trưởng Lê Thị Trúc, Trưởng Lê thị Phi Lai ở Úc và Trưởng Nguyễn Thị Huệ ở Pháp: là những Trưởng được biết tiếng từ lâu tới nay mới diện kiến. Chúng tôi đã đi thăm những “góc” triển lãm các huy hiệu, các hoạt động bằng hình ảnh của làng Bách Hợp California, (có cả những tách bằng sứ trắng có huy hiệu ~~(để bán)~~), các huy hiệu được trình bày trên những tấm “pa nô”, có tấm trưng bày gần 140 huy hiệu (nhiều mỗi quá, các đoàn sinh Kha, Thiếu, Âu chắc thềm lăm, tiếc rằng không “vỡ” tới được vì là đồ triển lãm). Tôi đã đi qua một em Nữ Thiếu đang “thoải mái” lấy dao tháo một tấm huy hiệu trên tay áo của một em khác, khiến tôi “chột dạ” phải lấy tay che chiếc huy hiệu hoa Bách Hợp màu đỏ trên nền xanh lá cây đã theo tôi từ lúc tôi gia nhập phong trào Hướng Đạo để em khỏi mất công nhìn tấy; tấm “pa nô” của Ấu Chi Lãng ghi lại những sinh hoạt của đoàn, có tấm triển lãm cả biểu đồ cổng trại... Gần cửa ra vào phòng triển lãm có một bảng trưng bày những kỷ niệm của Hướng Đạo Trưởng niên tặng trại làm giải thưởng rất mỹ thuật, lui vào giữa còn có một quầy hàng bán huy hiệu và các dụng cụ cho Hướng Đạo sinh như T shirt, vợ, dây thừng đủ loại to nhỏ, đèn pile, đèn bão, còi...v.v.. do Hướng Đạo địa phương (Mỹ) đảm nhận.

Trong phòng triển lãm này, tôi đã nhận những món quà tinh thần của các đơn vị như: Bản tin Hướng Đạo Việt Nam của HĐTU phát hành, Đặc san làng Bách Hợp vùng Hoa Thịnh Đốn, Tuyển Tập nhạc Hướng Đạo của Hà Dzūbg (Xóm Hướng Đạo Trưởng Nien Oakland, Ca), Vòng Hồng số đặc biệt Thăng Tiến 6, Nhớ quá đi thôi (Đức Dziên Alpha 13) do nhóm chủ trương Đặc trang nối kết sinh hoạt Hướng Đạo Việt Nam ấn hành, trại ca và hai cuốn băng Hùng Sử ca, Hướng Đạo ca –phong trào Hướng Đạo Việt Nam do Sóc Lý Luận sao lục và Hướng Đạo Trưởng Niên Oakland ấn hành, The Vietnam Review 3...

Trong khi chúng tôi đang ngồi nói chuyện với Trưởng Vĩnh Đào thì một bà bạn quen ở Sài Gòn

nhận ra, vui quá, bà chạy tới tíu tít hỏi thăm, nên nhân tiện tôi cũng “hỏi thăm” lại bà: ai đưa bà đến trại này vậy. Máy đứa cháu tôi đều là Hưởng Đạo, kể cả hai rể, và tôi có một cháu ngoại mới lên cấp Hưởng Đạo Đại Bàng.

Bà hí hửng đi tìm người con, kể cả rể đến “trình diện” tôi: cháu Loan và Tr. Nguyễn Đức Tùng, rể bà. Tr. Tùng là người đã thực hiện cổng trại Thăng Tiến 6 và cây cầu xinh xắn đưa vào đất trại trong vòng có ba ngày (được biết cổng và cầu trong là cốt sắt ngoài bọc tre). Tinh thần Hưởng Đạo ở vùng này quả là cao tốt đó. Hoạt động thì cả gia đình cùng tham dự, thậm chí lời cả “bà nhạc mẫu” đi nữa mới thật là tài đúng là “Tam đại đồng ... phong trào”.

Lại một sự bất ngờ nữa, tôi gặp được một gia đình thân tình như người trong nhà, đó là cô chú Phạm Gia Hưng, có người con cả là Phạm Hồng Thái, Thiếu Trưởng Thiếu Đoàn Tây Sơn thuộc Liên đoàn Hùng Vương. Liên đoàn này có biệt danh ngoài “lê” là “Liên đoàn Quàng Da”. Úy ! Liên đoàn Hoàng Gia chứ, nghe đâu vì Liên đoàn này có vẻ ham chơi hơn ham học (*chương trình đi chơi khá bề bộn, tuy đoàn mới thành lập được hơn một năm*). Tôi được Tr. Xuân Lan giới thiệu với Tr. Võ Thành Nhân, một Trưởng trẻ tuổi mà tài cao, lại to “gan” lãnh nhận trọng trách thật lớn là Trại Trưởng Thăng Tiến 6. Nhìn Trưởng Phạm Ngọc Quế Chi nhỏ thó, mảnh mai ngồi ăn cách bàn tôi một nân, cũng chẳng ai ngờ “cô bé” đó lại lãnh trách nhiệm vụ Điều hành và Tiểu trại. Tài không đợi tuổi!

Các xưởng đang hoạt động náo nhiệt: vừa ra tới Quảng trường Trần Điền tôi đã gặp xưởng làm Boomerang do Tr. Nguyễn Anh Kim ở Thụy Sĩ đảm trách, nhiều em, cả nam lẫn nữ đang chăm chú vót và đánh nhám những chiếc Boomerang xinh xẻo cho trơn nhẵn. Có em đánh xong, ném thử cho nó quay lại ! buồn phut ??? (xem lại bài), Trưởng xưởng ơi, độ cong chưa đạt được chứ gì?. Xin mời kỹ thuật gia chỉnh lại dùm.

Vui chân tôi tạt qua xưởng Hô Hấp hồi sinh đặt trong cái lều, môn này do Trưởng Đoàn Kim Dũng và ông Pahlival phụ trách. Nơi đây các em đang thực tập hô hấp bằng miệng, trên một hình nộm to bằng người thiết được đặt nằm dưới cổ. Xưởng này khá đông, chứng tỏ là môn rất cần thiết trong phong trào.

Qua xưởng nút dây và điêu khắc, xưởng này có vẻ trầm lặng quá. Nhìn các em Chim non và Thiếu đang chăm chú làm đi làm lại cái nút, hoặc ngồi phệt xuống cỏ, kiên nhẫn dùng dao nhẹ tay lướt trên bánh xà phòng Dove xinh xinh do xưởng cung cấp, để vật được định làm lộ rõ hình dáng... Tôi phải phục tài hai Trưởng xưởng Hạ Bá Phúc và Phạm Bá Thăng khéo “chiêu tập” được nhiều nhà “điêu khắc gia” tí hon. Riêng Tráng sinh thì thực tập trên gỗ và làm khâu khăn quàng. Dân Việt mình “khéo tay” lắm đấy chứ, còn “hay làm” thì phải xét lại.

Xưởng Bưu Hoa do Tr. Trần Anh Tuấn phụ trách giới thiệu cho khách bộ sưu tập Bưu hoa Việt Nam Cộng Hoà, kỹ thuật in tem, hoạ sĩ vẽ tem v.v... và giải đáp những thắc mắc.

Lần theo tiếng hát, tôi tới Vận động trường Võ Thành Minh thăm gian hàng “Chúng ta cùng hát” của Tr. Nhữ Văn Trí. Các em xếp vòng tròn để tham dự cuộc thi hát... có bài do các Trưởng biểu diễn, hát “hay” quá, nên các em từ từ đứng dậy... bỏ về! Quay trở lại hội quán Bùi Chu: Xưởng Đồ Vui để học, các thí sinh tụ họp khá đông, lại có cả quanh khách và những “supporters” tới ủng hộ gà nhà. Nhiều câu hỏi khá “hóc búa” đối với các em Thiếu Sinh, vì các em được lớn lên, thậm chí có em được sinh ra ngay tại nước định cư, nói tiếng Việt chưa sỏi. Vậy mà, nghe các câu trả lời của thí sinh, tôi thật ngạc nhiên vì nó rất lưu loát, suông sẻ chính xác. Tiếng hoan nghênh, cổ vũ thỉnh thoảng lại vang lên hoà với tiếng cười reo vui thích thú khi “bò” mình trả lời đúng! Máy anh chị Trưởng đã huấn luyện và chuẩn bị kỹ càng đề tài thi cho các em, để các em có dịp hiểu rõ hơn về lịch sử nước nhà và các vị anh hùng dựng nước, giữ nước., đánh đuổi quân xâm lăng.

A! một tiếng thật to cho toàn thể thí sinh và các Trưởng, cũng hoan hô các nhân viên Hội Chuyên Gia Việt Nam vùng Hoa Thịnh Đốn. Cuộc thi thật hào hứng, sôi nổi, cuốn hút, khiến cho mọi người đi ngang đấy cũng phải dừng lại nghe.

Cũng tại quảng trường Trần Điền, xưởng chụp hình có phần trình bày và chỉ dẫn phương pháp, kỹ thuật chụp ảnh tài tử và nhà nghề, triển lãm các ảnh nghệ thuật, cùng thực tập do hội nhiếp ảnh Việt Nam vùng Hoa Thịnh Đốn (ông Đỗ Lệnh Dũng và Tr. Nguyễn Quốc Khải hướng dẫn).

Phần chèo xuống được Tr. Nguyễn Quốc Khải và HLV Hương Đạo Hoa Kỳ trình bày về kỹ thuật và biện pháp an toàn khi chơi chèo xuống nhỏ. Có thực tập và thi đua tại hồ Trần Trọng Lân. Ngoài ra có trình diễn hình thức đặc biệt trong nghi thức và thủ tục hỏa thiêu những cờ cũ và hư rách do Tr. Phạm Công Nga và Thiếu 829 phụ trách.

Sau phía trại của Trưởng niên có một số anh em đang thổi những quả bong bóng nước, làm vật liệu cho trò chơi lớn của ngành trong chương trình sinh hoạt của tiểu trại.

Nhận xét chung thì các em và quan khách tích cực tham dự đông đảo trong tất cả các xưởng. Hoan hô tinh thần học hỏi của mọi người.

Ngoài ra còn một xưởng được coi là ăn khách nhất vì từ lúc mở cửa cho hết giờ, lúc nào cũng có một đoàn người chờ đến lượt mình: đó là xưởng in áo T-shirt. Mọi người kiên nhẫn sắp hàng, trên tay cầm ít nhất là một cái ao thun trắng đằng trước đã có huy hiệu, nên mọi người đưa in phần sau lưng vậy. In xong ai cũng hí hửng giơ lên ngắm nhgĩa, vẻ thỏa mãn (mình ngắm, và cho bà con chung quanh ngắm “ké” trong khi chờ khô mực in)

Phần lửa trại khai mạc bắt đầu, khách mời, phụ huynh Trung Thoại. Sau buổi họp, vừa ra khỏi lều, ông “xã” thân hữu và các đơn vị đã ngồi vây quanh “sân khấu” tôi (rất thích tên chỉ Hương Đạo, nhưng không gia của vận động trường Võ Thành Minh. Lửa được châm nhập Hương Đạo) liền tức cánh “tự tử” (vì nghĩ mình lên trong một cái thùng “phuy” ở giữa. Các tiết mục ăn theo mà cũng được đeo khăn quàng, phù hiệu, lại hát múa, kịch lần lượt được diễn ra xen kẽ với nhau.

Các kịch như “Hội nghị Diên Hồng” do các “tài tử một mùa” của xóm Hương Đạo Trưởng niên Bắc và Nam Cali được trình diễn dưới sự đạo diễn của Tr. Nghiêm Loan Anh và sự điều hợp của Tr. Nguyễn Văn Hiệp, đã làm sống lại những tháng sôi nổi của quân dân nhà trần chống giặc Nguyên vào thế kỷ thứ 13. Ở trong lòng mọi người. vở “Quang Trung đại phá quân Thanh” được diễn ra thật hay chẳng kém gì dân “chuyên nghiệp” và cũng gây được nhiều trận cười thích thú khi đám tàn quân Mãn Thanh rụng như sung xuống đất. Đáng tán thưởng nhất là các diễn viên nghiệp dư này đã chịu khó vác theo các y phục hóa trang cho đúng từng nhân vật “đời xưa” trong kịch bản. Mọi người đang say mê theo dõi thì “ồ” một tiếng vang dậy: Đèn đóm tắt ngóm, còn lại loáng thoáng mấy tia sáng của đèn pile và ánh lửa bập bùng trong thùng “phuy” giữa sân.. Trục trục kỹ thuật rồi bà con ơi, dùng điện quá tải nên hỏng luôn, bởi vậy vở kịch đang đóng trở thành “kịch câm”.

Cũng đã 11 giờ khuya rồi, chúng tôi từ từ rút lui vì biết rằng khó lòng được xem một tiết mục độc đáo vô song của nhóm Hương Đạo TN vùng Montreal do ái nữ của cố Trưởng Trần Văn Khắc là cô Phương Thu cùng các bạn biểu diễn: nhạc cảnh “Hội Trùng Dương”. Nghe nói tiết mục này đã được trình diễn 14 lần trong những trường hợp khác nhau và đã được hoan nghênh nhiệt liệt. Uống quá, buồn 15 phút...

Thứ Hai là ngày các tiểu trại Chim non-Ngành Sói – Thiếu – Thanh – Tráng – Trưởng lão niên và gia đình. Ngoài những sinh hoạt chung còn có những giờ riêng họp ban điều hành (trừ ngành Chim Non) Đặc biệt ngành Trưởng Niên có phần hội luận về xây dựng phong trào Hương Đạo Việt Nam tại hải ngoại ngay buổi sáng hôm sau đó, chúng tôi đang trên đường đến chỗ họp, thì một trưởng gọi: “vào đây, vào đây” chúng tôi đáp lời ngay. Chủ tịch buổi họp là Tr. Mai Ngọc Liệu, Thuyết trình viên là: Tr. Nghiêm Văn thạch, thư ký kiêm điều khiển buổi họp là Tr. Nguyễn

được họp nữa). “ Cũng hành, cũng họp, cũng khấn sửa soạn “ra trại” trước cũng được tháo ra. Các đơn
xanh,
Cũng là dân “Trưởng”. kém thua ai.
Phù hiệu làm nên thân Hướng Đạo.
Áo khăn, tô điểm mặt đàn anh” (nhái bài thơ “Ông
 tiến sĩ giấy”)

Chiều hôm nay, thay vì họp tiếp chuyên ngành, nhưng buổi hội thảo đã được kết thúc vào buổi trưa, nên chúng tôi được Tr. Nguyễn Đức Tùng có nhã ý mời toàn thể Hướng Đạo TN tối nay đến dự buổi liên hoan tại nhà riêng. Giờ cơm trưa, anh Mai Liệu cùng ngồi bàn với chúng tôi, anh em nói chuyện rất vui vẻ, tôi cũng gặp Tr .Lê Bá Tâm nếu theo đúng “coi mặt biết người” thì sai bét vì Tr. Tâm thuộc loại “xanh vỏ, đỏ lòng”. Tôi dùng câu này không ngoài ý muốn nói lên là Tr. Tâm trong “diện mạo” đúng tác phong “nhà binh” nghĩa là dẫn dỗi, cương nghị, vậy mà lại giàu “trắc ẩn” hay động lòng, tình cảm “ướt át” lắm (riêng với Đại gia đình Hướng Đạo thôi đấy). Chẳng tin, các bạn cứ thử đặc san “Dấn Thân số 1 6/) mà xem bài “Những giọt nước mắt trong đời Hướng Đạo”) thì biết.

Tối giờ lửa trại, chúng tôi tham dự sinh hoạt cùng ngành Ấu ở vận động trường Võ Thành Minh để nhớ lại những ngày làm Akéla cùng Bagheera, Baloo, Chill, Kaa họp với Bầy Sói, cách đây gần nửa thế kỷ. Thứ Ba là ngày “thử thách”, vì một lý do bất khả kháng, tôi không dự trò chơi thám du của ngành Thiếu và Tráng được hôm nay có phần nấu ăn ngoài trời cho toàn thể trại sinh... Chẳng biết có ai giật giải “trên khe, dưới sông, tứ bề nát bét” như hồi chúng tôi tham dự trại huấn luyện Bạch Mã ở Hồi Nguyên 1956 không? 20 giờ có Đại Hội Đồng Hướng Đạo Việt Nam, Đại hội đồng đã thông qua biểu quyết chấp thuận cho anh em Miền Trung tổ chức trại Thăng Tiến 7 vào Tháng 12 năm 2001 tại Houston, TX.

Ngày thứ Tư, ngày Trần Văn Khắc, quang cảnh thật sôi nổi, có lễ phát thưởng, các tiểu trại và thi thể thao: Bán cung tại quảng trường Trần Điền, bóng chuyền tại Vận động Trường Phan Kim Phụng. Sau bữa cơm chiều, các dây ghế trong phòng ăn và phòng họp được để nằm gọn trên bãi cỏ từng 5 cái một, một phần các lều của các đơn vị

vị lo chuẩn bị cho đêm lửa trại bế mạc. Nhìn cảnh đồ đạc và nghề để ngổn ngang, tôi liên tưởng đến 2 câu thơ:

“Có ai dừng bước nơi đây,
 Mà ngắm “ngày vui” “hội” sắp tàn...”!

Tối giờ đã định, mọi đơn vị lần lượt đi tới lô 34 khu đất trại C, nơi sẽ có lửa trại bế mạc. Một toán Nữ Thiếu qua chỗ tôi đứng, thật bất ngờ, một em bé dúi vào tay tôi 2 cái “trống cơm” làm bằng nỉ màu có ghi TT IV bằng sơn trắng. Tôi không kịp có phản ứng gì thì em đã đi khỏi, định chạy theo hỏi tên đơn vị em nhưng chợt nhớ ra em cần giữ yên lặng khi di chuyển, nên đành thôi, nhưng kỉ niệm này sẽ in dấu trong lòng tôi mãi mãi. Chúng tôi, nhóm TN là nhóm đi sau cùng, theo con đường đã chỉ dẫn: Đường mòn của “Mọi Da Đỏ” đường đi chỉ đủ cho từng người một, phải nối đuôi nhau, rừng cây cao tàn là tỏa ra, phụ họa với bóng đêm càng làm cho mau tối hơn. Chúng tôi dò dẫm đi (vì đường ghồ ghề) theo “vết người xưa”. Đoạn đường soi sáng bằng những bó đuốc do các em thiếu, Kha sinh cầm trong tay giơ lên ngang vai, đứng cách nhau khoảng 10 mét, coi như mỗi em là một “trạm” nhỏ cạnh mỗi “trạm” có cắm 1 tấm bảng ghi lại những “mốc” thời gian bước tiến triển của phong trào Hướng Đạo, kể cả các trại HỌP bạn từ đầu tiên đến nay. Bên cạnh chỗ các em đứng có để sẵn một xô nước nhỏ (Hướng Đạo sinh sắp sẵn). Các em “soi đường” luôn giơ tay chào theo lối Hướng Đạo các trại sinh đang bước qua, sẵn sàng :xin yên lặng” khi các trưởng “lỡ miệng” gọi nhau.

Sau một thời gian “dò dẫm” tưởng chừng như “vô tận” thì quang cảnh đã đổi khác, chúng tôi đã ra ngoài bìa rừng “thưa” để tới nơi có lửa trại. Trên

thì trời, dưới thì “đầu người nhấp nhô như sóng viễn lan tràn” (trích thơ “Đêm liên hoan”).

Nhấp nhô đây có người cao, kẻ thấp, tất cả đã an toàn ngồi vòng tròn quanh đồng củi lớn đã được xếp hình tháp, cạnh đó có 2 lều của mọi da đỏ, Thịnh thoảng cửa lều được vén lên và một bóng người đầu đội vòng lông chim, y phục đúng kiểu “mọi” thấp thoáng, gợi sự tò mò của bà con.

Đêm lửa trại bắt đầu với nghi thức rước tù trưởng mọi da đỏ: ông bị bắt cóc mất đứa con nên ông cho gọi các bộ lạc khác ra tiếp viện tìm kiếm lại con mình. Dưới ánh lửa bập bùng vừa được thấp sáng, các trại sinh được mời gọi ra cùng nhảy lửa, phần lớn đầu bịt khăn chéo, nắm tay nhau vừa hát vừa nhảy thành 1 vòng quanh đồng lửa hồng. Tiếp theo đó là một màn kịch mở đầu, rồi tới những màn đồng ca, múa nón, nhảy theo nhịp bài hát trong cassette... xen kẽ nhau dưới sự điều khiển khéo léo của quản trò Tr. Hồ Bửu, quản lửa Tr. Nguyễn

Công Trứ (lý trưởng Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đốn). Cuối cùng là phần phát giải thưởng các trò chơi lớn, cổng và thủ công trại cùng các giải thưởng khác.

Cuộc vui nào mà chẳng có lúc tàn, sương xuống thấm lạnh đôi bờ vai, chúng tôi thẫn thờ rời khu lửa trại để trở về với đời sống thường nhật. Không biết đã có bao nhiêu giọt nước mắt rơi, bao nhiêu khuôn mặt ướt đầm đìa, bao tiếng cười đã biến thành tiếng thổn thức trước giờ chia tay này...

.. “ Rời tay nhau chớ lâu nhé, Tình anh em chớ quên nhé!

Lòng anh em nhớ nhau tuy xa mà hóa ra gần !!! ”

Chân bước đi, lòng còn quyến luyến chẳng gì cũng đã 5 ngày sinh hoạt bên nhau, cùng nhau chia xẻ cuộc chơi, để gì quên được... Mong sao tình huynh đệ của Hương Đạo nối kết chúng ta mãi mãi !